Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26825
Copyright: Admont, Benediktinerstift

sine causa. Hæc dicit quod pro salute humani generis descendit ad tristitias. Et factus homo de gloriosa virgine ne morte eruciatus pro nobis passus est. multis modis monet nos. et bonos esse hortatur ne peccemus. Quia per predicatores suos. et diuina scriptura doceat nos declinare a malo. et facere bonum. non ad suam. sed ad nostram salutem. Spes et enim sese ut boni simus corda nostra uisitat. boneque operationis cogitationem in nobis generat. quia sepe punit carnalis delectationis leuitas. Quin etiam aliquando adusis quatinus amalis retrahantur exasperat. Aliquando bonis blanditur. ut mala mens beneficii causa resipiscat. aliquando etiam per mitia sororum opera miracula atque exaudit deprecantium uota. ut maxime quia exaudiuntur recognoscant se culpabiles. et fore ingratos si non corrigant auctori. satis impensa beneficia corporalia. Et alii quia uident tamen uirtutem a seipsis fieri. studeant per penitentiam. et bonam operationem adeo sortiri ire. Et sic facimus uota. ac fundimus preces. atque offerimus oblationes. et cingimus altare. ut sese incedat pro salute corporali. sic debemus implorare seos pro salute spiuali. Sed multi fratres si sunt egroti conantur ad corpora sororum ire. pro recipienda sanitate corporis. quia cum sit sani noluit mouere pedes. ad imploranda sororum presidio salutem aliarum. Nos autem fratres memoriam sei herculiani semper siue sani. siue egroti uenerunt. quaterque sua per mitia quia seipsum sanasse multa corpora incedat paniabus nostris saluandis. apud diuina clementia. De cuius miraclis que ego uidi uel referri abbis quia uidere audui. quorum certas figuras. aut alia signa mecelia. et supra altare pendentia per spexi. pauca subscribam. Scilicet quia herculianus uirtutes suas quas multociens. et in multis clara fuerat opatus. uolens apire ad salutem animarum. ut sicut ipse presul sectatus uiuens ore suo multos docuerat. et aduua sectatus adduxerat. ita sua mitia notificata quam monent

Ad hoies relinquere peccata sua.

Anno millesimo centesimo nono. manifestissimum miraclum mulier parturiens nocte quada uidit insecuentes tetterrimos spes. mane uero in mamilla sensit tumorem et dolorem maximum. Sed pro quin medicamine uulnis spans sanari. ferro fecit apiri tumorem. mamilla fistulata. malum est multi urtumore et dolorem multo maiorem. Et quanto plus aliquis ei medicabat. tanto plus malum peiorabat. Et in tantum succreuerat. quod costa pectoris iam tasta tangebat. abimo etiam pectoris usque ad collum totum corpus ante et retro tumuerat. Mulier quoque de uita sua iam desperauit. iam per xx. et v. dies continuos. dormire et comedere fere non potuit. omnemque medicinam propter tastam. quia plus uno semisse longa habebat in mamilla. proposuerat. tandem uero mortem expectans. inspiratione ammonita cepit implorare non more. quia non potuit loqui. sei herculiani mitia. iam sola cordis imploratione lingua ad officium suum reduit. iam sanus meliorem sentire cepit. et stanum per curatorem altaris sei herculiani ad se uenire fecit. pequem pannum pecorpali. et mamillam cerea cum uotis admemoriam seissimi herculiani mandauit. Sequenti uero nocte que iam uigintiduobus diebus non dormierat. salubriter cepit dormire. atque ea dormiente quod est mirabile dictu. et mamilla soluta est. et tasta per se exiit. Mane uero mamilla ita sana facta est. ut uix signum cicatricis in ea apparet. Quod miraclum audituum non credidi. donec abipsa muliere multis aliis astantibus sic esse factum audui. et ecce mamilla sanata meis oculis uidi. quia mulier cum uiro suo gaudens atque laudans dominum ac beatum herculianum. coram multis ostendit. O beate herculiane quam bene fecisti. quod tua miracula primo sanando mamillam manifestare cepisti. Quia inseptam diuina mamille significant ubertate doctrine. et tu miracula tua uolebas apire ad exhortationem sororum uitte. Et sicut homo cum lacte nutritur. non sumit alimentum. sic inde primiraclum tuum homo inspiratus bene opandi sumat

Predictis miraculis alia per documentum.

succedunt sei eiusdem uirtute. Erat. .h. quedam puellula septem annorum. que crura et gambas aduentem habebat opressas. et nunc plicatas sine mobilitate neruorum. Nec gradiebatur. sed quoque debebat ire. ulnis alicui portabatur. tangum fasciculis lignorum. De qua sic contracta per unum fere annum. placuit domino per sem herculianum facere suum miraclum in sei benedicti memoria que te fuit in sabbo oliuarum. Nam dum quedam eius amica deportaut ad corpus sei herculiani puellula. atque ea posita genua fecit uitta adorationem faciendam. uolens apud respexit ad se neptem erectam. Que gaudens surrexit. atque laudans dominum pro gaudio flere cepit. Quod ipsa non sic esset factum retulit. dum me uidente. cum puellula quam tenebat manu gradiente. de ecclia exiit. Quo uiso mi